

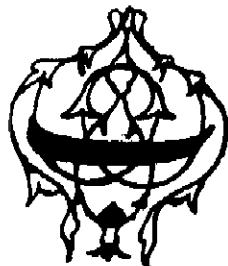
قلم اجتماعی

مدنیت و مفهوم صحیح آن

باقم دکتر رضا توفیق فلسفه

بقیه از شماره قبل

هضی از علمای اروپا که با مسائل مدنیت جدا مشغول و در تاریخ آبادانی ام، صاحب اختصاص هستند؛ شرقیانرا با غربیان همیکار، نمی‌دانند و ما را پسمنده از مدنیت (۱) میخواهند. در نظر

اولی، این حکم عزت قس ما را رنجیده می‌سازد، زیرا در حقیقت ما متضمن حقارت است، و بهیچ وجه موافق قس الامر نیست. تاریخ شاهد عادل است که چین و ژاپون و هند و ایران هزاران سال پیش از اروپا در میدان ترقی بمرتبه آبادانی رسیده بوده‌اند که در زمان پیشین درجه بالاتر از آن شکل تمدن چیزی پیدا نشده بود، چنانکه پیش از این هم بدین معنی اشارت کرده بودیم. شک نیست که ام مشرق محضًا بساقه عوامل طبیعی و بتشویق احتیاج و به استعداد خودشان بدان مرتبه ترقی واصل شده بودند. دنبیسته و علوی پیدا نموده، حکومتی استوار و پایدار تأسیس و قوانین وضع کرده بودند. ادبیاتی خیلی خوب بميدان آورده‌اند که تمام حسیات انسانی را با کمال صداقت و اخلاص به اسلوبی قشنگ و دلپذیر افاده و بیان می‌کنند. فلسفه مکمل هم دارند که بدرجۀ قابلیت فکر و نظرشان گواهی میدهد. بالجمله مسائل

غامضه که در زمان ما اذهان حکما را مشغول می‌سازد، حکمای شرق آنها را احاطه کرده و در نظر داشته بودند. اخلاقشان حقاً پاک و عفیف بود. مدنیت معنوی اگر عبارت از پاکی منش و گوشش و کنش باشد می‌باید اعتراف کرد و روی تسلیم نمود که مثلاً اخلاق چین و ایران از اخلاق معاصرین ما خیلی پاکتر و بالاتر بود. خصوصاً ایران باستان دد این باب مثالی است بهتر از همه امثالش.

یونانیان قدیم که با ایرانیان دائمآ در جنگ و در همه کار رقیب یکدیگر بودند، در تقدیر مدنیت و اخلاق ایران هرگز کتم حقیقت نکردند و تقصیر نمودند. رأی حکمای یونان دد این دعوی لاجرم و تیله معتبر و شاهد عادل باید باشد. الفضل لما شهدت به الاعداء.

از مشاهیر یونان فقط دو شخص بزرگوار را خواهم بیاد آورم و بشهادت ایشان اکتفا بکنم: یکی ابوالمورخین «هرودوت» و دیگری استاد حکمای اولین «سقراط» است.

هرودوت، در تاریخ مشهورش از ایرانیان باستان — که با اوی معاصر بودند! — بحث می‌راند و اخلاقشان را خوب میداند؛ دد حق ایشان خیلی مذحتکاری می‌بردازد. اعتراف می‌کند که چه قدر عفیف و پاکزاد و خلوق و بهزاد بوده‌اند. تربیه ایرانی را بصورتی بسیار پسندیده تصویر می‌کند و درین بحث تفصیلات میدهد که معلوم منوران عالم است.

افلاطون دد یکی از «محاضرات»^(۲) مشهورش که بنام «آلکیویاد»^(۳) نوشته است، مصاحب این سردار یونانی را با

(2) Les dialogues

(3) Alcibiade

سقراط موضوع بحث و عرض میکند که آن سردار جوان و خود پسند به اصالت نیاکان خودش عجب و غرور نمودی. سقراط حکیم — که مری وی بود — برای تذلیل کبر و فحوت و تدبیل اعتقادس بخی دور و دراز دد باره ایرانیان بیدان آورد و از اصالت شاهنشاهان و از آئین تریت شهرزادگان و «بهزادگان» (۴) فرس و از سطوت بی اندازه و مدنیت ممتازه ایران «آلکبیاد» را خبر داد و آکاه کرد و شرمدار گردانید.

باید جوانان ایران این محاضرات را مطالعه و تتمع بگند: ما میتوانیم مثالهای مستشرقین و دانشمندان معاصرین اروپا را در این بحث ذکر و استشهاد بگیم ولی حاجت نیست.

پس امتن که دارای چنین استعداد شده و مدنیت شمشهدان بیدان آورده است نمکن اینست که پسماںده مدنیت شمرده باشد و با اقوام وحشی چون «هونولولو» و «زولو» همیار شود.— بلی! این قضیه مسلم است و هیچ یک از دانشمندان اروپا منکر این حقیقت نیست. ولی در تقدیر قیمت مدنیت، این جهت قطعاً موضوع بحث نیست و باید باشد. زیرا امروز دد نظر ما مهمترین مسائل دد این باب فقط «شکل مدنیت» است؛ ماهیتش نیست پسی روح مناقشات ما مسئله شکل است و بس. ولی افسوس میخورم که مخصوصاً دد این نقطه سوه تهم پیدا می شود و منوران شرق را اضلال میکند.

مناقشه دد این باب باید برای تطمین غرور و عزت نفس ما باشد. میدان مناقشه را باید ترک بگیم. دد میدان مبارزه ضرورتی میم واقع و مسئله از آن ضرورت طبیاً پیدا شده است؛ نی از لزوم تفاخر با اجداد و نیاکان ما! باید کلمه مشهور شاعر انگلیسی

«شکسپیر» را دائمآ در نظر داریم؛ زیرا با کمال صراحة و ابهاز دروح این مسئله را عیان و بیان کرده و کفته است: «موجود و یا معدوم شدن، مسئله فقط این است!».

ترقی پروران شرق با کمال اخلاص میگویند که ما مجبور هستیم مدینت اروپا را قبول و امتثال بکیم. اعتراض این حقیقت لازمه حس ضرورت است و ضرورت حقیقتاً امر واقع است؛ نمی توانیم این اندیشه را از سر ییندازیم. زیرا از مقدرات جمیعت خودمان صحیحاً اندیشنگ هستیم. سبب اندیشه ما تجارت تاریخی و مصائب سیاسی ماست. خصوصاً در این عصرهای اخیر، بارها تجربه کردیم که با همه پاکی اعتقاد و اخلاق و دستی مشوار و کردار که داشتیم در جنگ حیات، خائب و خاسر شدیم؛ و خسaran مادی و اقتصادی ما روز بروز برتر آمد. این حادثهای نمیتوانند محضانآ اثر تصادف باشد. ممکن نیست که فقر و سفال و جهل و ناتوانی، بما فضیلت و یا استعداد حیات بیخشد. پس از این تجارت، یقین داشتیم و اعتقاد بیدا کردیم که بمقابلة ممل داقیقه غرب و در میان شروط نوین زندگانی — که هم از لوازم و هم از اسباب این دور جدید نمده است! — بسی ناتوان و ناقابل ماندهایم. لا جرم از تایع این وضع تاچار خود خیلی هراسان و اندیشنگ بودهایم. مناسبات ما با عالم، این اندیشه را واضحتر مینماید و این فکر را الهام میکند که اگر برای اصلاح این وضعیت، چاره سازی نکیم باید هویت ملی خود را ضایع کرده از این رزمگاه ام و بزمگاه عالم غائب و کمنام بشویم. نهند در محافظه کاری بر طرز قدیم البته بدین نتیجه خواهد بیوست. هر کس و هر امت که بمحافظه وجود خودش تقدیم نام ننماید، باید موافق شرائط حیات عصر خوبش حرکت بکند،

تا در جنگ حیات فائز بشود. این قانون طبیعی است محکم! شک نیست که در دور اخیر شرائط زندگانی خیلی دیگر گون شده است و اهل شرق حالا بطرز قدیم متمسک و مستقر و بلکه در شکل قدیم حیاتش متحجر مانده است؛ ترقی پروران شرق ک این مسئله‌ها را بهتر از محافظه‌کاران میداند زیرا اهمال تموده بل تبع کرده‌اند، ادعا میکنند که نهلهکه ما در این شکل زندگانی و طرز تمدن ماست. و بنام علیه مسئله، تها بشکل نمدن علاقه‌دار است، نه بمعاهیتش.

اهل اروپا در هر خصوص و در هر امر بر ما غالب آمدند و فائز شدند. اسباب این فوز و موفقیت آیا چه بود؟ ظاهر و آشکار است که وسایط مدنیت اروپا خیلی بهتر از وسایط قدیم هاست و سبب حقیقی همان این است. آنچه ما در اصطلاح علم «شكل مدنیت» میخوانیم چیزی غیر از «وسایط تمدن» یعنی شرائط زندگانی نیست. مثال آوردن برای تأیید و اثبات این دعوی غیرت پیهوده‌ایست. امروز همه کس میداند و اعتراف میکند ک راه آهن و هواپیماها و اتومبیلها و سفینه‌های بخاری که هر یکی بزرگتر از بعض بلدهای ماست، بی‌شك بهتر از وسایط قلیه شرق است. مهمانخانه‌ها و فابریکهای اروپا البته بهتر از کاروانسراها و کارخانه‌های قدیم ماست. اصول تجارت و ضبط دفتر، اصول زراعت و شکل حکومت از هر جهت بالاتر و بهتر از طرز و اصول ماست. خصوصاً از جهت علوم صحیحه و نافعه میانه ما و اروپا مجال قیاس نیست. اسباب فلاکت و پیمانه‌گیری ما را باید در این تفاوت شروط و مغایرت اصول علم، جستجو و تحقیق کنیم و بیکن بدانیم که سبب خسaran و موجب مغلوبیت ما فقط فقدان این وسایط است. در این بحث هم باید فراموش کرد که علم صحیح،

اهم وسائط و اقدم شرائط است برای تأمین نجاح.
میخواهم بمثالی مادی و ببسیط این معنی را شرح و ایضاح
بکنم تا اهمیت این دعوی و روح مسئله ذاتاً و بداهتاً روشنون
باشد:

شرقيان هنوز توانسته‌اند که بهمت خودشان کلخانه‌ها و
فابریکها تأسیس بکنند. زیرا این، کاری عظیم و خیلی دشوار
است. این همه مؤسسات نمرهٔ تطبیقات علوم جدید است. از این
سبب اهل شرق هیچ ادراک نکرده‌اند و هنوز کما یافتنی نمی‌دانند
که زغال معدنی و بنزین و قلت در نظر مدنیت حاضر چه قدر و
قیمت دارد و علوم طبقات‌الارض و معدنیات و کیمیا چه جایی
و اهمیت دارد! حالا هیچ نصور و خیال نمی‌کنند که مدنیت غرب
مبني بر صنایع عظیمه (۵) شده باشد. مع هذا حقیقت این است،
چندان که اگر این گونه قوای محركه موجود و در دست نبودی
مدنیت حاضر نمکن نمی‌شدی. اگر فرض بکنیم که اهل شرق
این حقیقت را می‌دانند، بسبب جهل و ناچاری نمی‌توانند از
آن نروت طبیعیه و محصولات معدنیه حقاً استفاده بکنند. مالک
ترک و ایران بر این دعوی برهان است. (ناتمام)

قیمت ادبی

نسخه خطی کتاب ابن‌فقیه

در مشهد

پیش از شماره پیش

با پیکه در باره خراسان در این‌الفقیه مذکور است در